

משום „סבנה“ החטוף חונה בקצה המסלול בלוד - כשלידו מיכלית התידלוק

ליל השימורים של המדינה

שגרמו לפאניקה בין הנוסעים. את דבריו של קברניט המטוס קטע עראפת, שהודיע למגדל הפיקוח, שאם לא יתוקן הקלקול עד שעה אחת-עשרה בלילה ובמקביל לא יביאו את החבלנים המשותחם יפוצץ את המטוס על כל נוסעיו.

„לפחות שבוע ימים יקח לנו לתקן את הנוק שנגרם למטוס“, אמר אחד מטכנאי אל-על. ככל שהחבלנים דחו מעת לעת את מועד האולטימטום שלהם. גברו הסיכויים לסיכול מזימת הסחיטה.

לפי דרישת החוטפים. אך התידלוק לא בוצע. במקום זה הסתבר כי גלגלי המטוס

ב עין שהדררשיית בין מגדל-הפיקוח לבין החוטפים התנהל על פני השטח בצורה מתונה ורבת סבלנות. התנהלו בי קומה השלישית של בנין המשרדים של שדה-התעופה דיונים קדחתניים בהם נטלו חלק שרי-הבטחון, הרמטכ"ל, וכמה מאלו פי צה"ל שהזעקו למקום. לגבי הפעולות הבאות שניתן לנקוט במשאומתן עם הי חוטפים או בנסיון להילוץ הנוסעים מידיהם.

בשלוש וחצי אחר חצות נדמה היה כי האלופים הגיעו לידי החלטה לגבי דרך הפעולה. ההצעה שהתקבלה היתה להת- דיר למטוס כמות של גז מרדים, שתרדים את הנוכחים במטוס לזמן מה. במשך זמן זה היו הצנחנים צריכים לנסות להשתלט על המטוס.

שרי-הבטחון העביר טלפונית לגולדה את סיכומי ההצעה שהתקבלה במטה ש" הוקם. כולם נכנסו לכוננות בהיותם בטור- חים שהאישור המדיני לפעולה יתקבל תוך רגעים.

האלופים יצאו מהמטה דרך אולם הנוסעים כשהם מצויידים במכשירי קשר ותת-מקלעים. הם עברו במהירות מאולם הי יוצאים לאולם הנכנסים והגיבו בחיוכים (המשך בעמוד 22)

קרובת משפחה אורה

שבאה לקבל את קרוביה, מורטון ורוזה ילניק, שבאו במטוס „סבנה“, בוכה: „לא רוצים לספר לי מה קורה“, התייפחה.

התרוקנו לפתע מאוויר וכי המערכת הי היראולית יצאה מכלל שימוש. החבלה הביאה להתקשרות קברניט טבנה, יהודי ממוצא בריטי למגדל הפיקוח. בה הודיע על רעידות מוזרות במטוס.

עשרים וארבע שעות לפחות. ההצעה הראשונה שהוצעה לחוטפי המי טוס, היתה לתת בני ערובה ישראליים תמורת שחרור הנשים והילדים שהיו בי מטוס החטוף. אבל עראפת גילה חשדנות. בחששו מפני החדרת חיילים ישראליים בי מסווה של בני ערובה, דחה את ההצעה.

„קפטן עראפת קורא למגדל הפי קוח, עבור!“
„מגדל הפיקוח שומע, עבור!“
„אני בטוח במאת האחוזים שרוב המי חבלים שאנחנו דורשים לשחרר נמצאים בכלא רמלה!“

היה זה אחד השיאים בדרישה האלחוטית הדרמטית שהתנהל במשך כל הלילה שבין יום שני לשלישי בנמל התעופה בלוד, שר הפך לליל שימורים עבור מרבית אזרחי ישראל, שהיו רתוקים בלילה זה למקלטי הרדיו שלהם. במרחק של כשני קילומטרים ממגדל הפיקוח, באחד ממסלולי הנחיתה הצדדיים, חנה באותה שעה מטוס בואינג 707 של חברת סבנה, שהיה נתון באותה

מול המיקרופונים
עורכים שר התחבורה, שמעון פרס, וראש אגף מודיעין, האלוף אהרון יריב, התייעצות קצרה, במסיבת עיתונאים שקיימו בנמל התעופה בלוד. בכל פרק זמן כונסה מסיבת עיתונאים ונמסר מידע על המשא ומתן עם ארבעת החוטפים במטוס „סבנה“.

אותה שעה התפרסו סביב מטוס טבנה צנחנים חמושים. כשהם מקיפים את המי טוס בצורה הדוקה. במרחק קילומטר מה מטוס הסתדרו בשתי שורות ארוכות שלוי שים אמבולנסים מכל חלקי הארץ כשהם מלאים חובשים מתנדבים. כולם ניצבו הי כן, לאפשרות שהחוטפים יבעצו את אייר מם: לפוצץ את המטוס על צוותו ונוסעיו אם לא יתמלאו דרישותיהם.

בערך באותו זמן ביצעה קבוצה מעובדי התחזוקה של אל על, אותם עובדים שרק לפני זמן קצר גוננו על שבתתם, פעולה שהם רגילים לבצעה יום יום. הם הגיעו אל מתחת למטוס כדי לתדלקו

שעה בשליטתם של ארבעה חברי הארגון הערבי ספטמבר השחור, ארגון חבלה הי מסונף לאל-פאתח. במטוס היו 90 נוסעים ו-10 אנשי צוות. ביניהם כ-30 עולים חדשים מריגא.

הכרזתו מלאת הבטחון של עראפת שמה קץ למאמציו הממושכים של הצד הישראלי לעכב ככל האפשר את מילוי דרישת הי חבלנים לשחרור מאה חבלנים העצורים בישראל, מאמצים שהתבססו על הטענה, שרוב החבלנים מפורזים בבתי-סוהר שוי נים בארץ, וכדי לרכז אותם יש צורך בי

האמבולנסים בכוננות
חלק מצי של עשרות אמבולנסים שהוזעקו לנמל התעופה בלוד מכל רחבי הארץ, לקראת אפשרות של פיצוץ מטוס „סבנה“ על 90 הנוסעים ועשרה אנשי הצוות שבו. האמבולנסים הגיעו ללוד עוד לפני שנחת שם המטוס החטוף.